

Arrest

nr. 211 901 van 5 november 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/18
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 juni 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 mei 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. MOSKOFIDIS en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een 21-jarige soennitische Afghaan van Tadzjiekse origine, geboren in het dorp Bala Deh, gelegen nabij de dorpen Bagrami en Ghowchak in het district Surkh Rod, provincie Nangarhar. Uw vader en oudere broer N.(...) zijn overleden. Uw moeder, jongere broer N.(...) en jongere (getrouwde) zus S.(...) verblijven in het dorp Bala Deh.

Volgens uw verklaringen zou uw vader A.(...) J.(...) dertig jaar werkzaam zijn geweest als assistent-kok op de trainingsacademie voor onderwijs in Jalalabad. Uw vader zou bij een bomaanslag op een personeelsbus in 1390 (Gregoriaanse kalender (GK) maart 2011 – maart 2012) om het leven zijn gekomen. Vijf dagen daarvoor zou uw vader zijn benaderd door de taliban. De taliban zouden hem hebben gevraagd om voor hen te werken en wat talibs mee te nemen naar zijn werkplek.

Na de dood van uw vader zou uw broer N.(...) zich bij het Afghaans nationaal leger (Afghan National Army, ANA) hebben aangesloten. Voorheen zou uw broer hebben gewerkt bij het Afghaans Nationaal Solidariteitsprogramma (National Solidarity Programme, NSP), een ontwikkelingsinstelling van de Afghaanse overheid. Zestien dagen na zijn indiensttreding zou N.(...) in 1392 (GK maart 2013 – maart 2014) om het leven zijn gekomen bij een zelfmoordaanslag in het district Pachir Agam, gelegen in het zuiden van de provincie Nangarhar. Vervolgens zou u drie jaar hebben gewerkt in een garage te Zeba Hotel. U zou daar hebben gewerkt tot uw vertrek uit Afghanistan.

Nog volgens uw verklaringen zou u op een avond na het gebed door de imam zijn aangesproken. Hij zou u hebben gezegd dat de jihad verplicht was voor elke moslim. Voorts stelde hij u voor aan twee talibs. Zij zouden u hebben gezegd dat u voor hen zou moeten werken. Ze zouden u een wagen brengen en materialen. U zou die materialen – voor een bom – moeten installeren in de wagen. Indien u niet zou meewerken, zou u door hen worden gedood. U zou met hen akkoord zijn gegaan en zou de daaropvolgende nacht afspreken. Bij thuiskomst zou u uw moeder hebben ingelicht. Uw moeder zou vervolgens uw maternale oom op de hoogte hebben gebracht. Diezelfde nacht nog zou uw maternale oom een smokkelaar hebben gecontacteerd en zou u zijn vertrokken.

U zou in de lente van 1395 (GK maart 2016-maart 2017) vanaf uw ouderlijk huis zijn vertrokken uit Afghanistan. U reisde vanaf uw dorp naar Kabul en vervolgens naar de provincie Nimroz. Vervolgens reisde u in zo'n negen of tien maanden via Pakistan, Iran, Turkije en Bulgarije naar Europa en uiteindelijk naar België. U kwam op 13 maart 2017 aan in België en diende op 15 maart 2017 een verzoek tot internationale bescherming in.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban.

Ter staving van uw identiteit en/of verzoek tot internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: een kopie van de taskara van uw vader, vermeld jaartal 1374 (GK maart 1995 – maart 1996); een kopie van de taskara van uw moeder, uitgegeven op 23 saratan 1390 (GK 14 juli 2011); een kopie van de taskara van uw broer N.(...), uitgegeven op 30 saur 1391 (GK 19 mei 2012); een kopie van de taskara van uw schoonzus S.(...), uitgegeven op 14 jaddi 1392 (GK 4 januari 2014); een kopie van de weduweboekjes van uw moeder en schoonzus S.(...); een kopie van twee bankkaarten van uw broer N.(...) en uw moeder van Azizi Bank Jalalabad; kopieën van twee gerechtelijke documenten inzake erfenis en voogdij van uw moeder, gedateerd op 29 saratan 1390 (GK 20 juli 2011) en 17 assad 1390 (GK 8 augustus 2011); een kopie van een gerechtelijk document inzake voogdij van uw schoonzus S.(...), gedateerd op 24 jaddi 1392 (GK 15 december 2013); kopieën van twee klachtenbrieven van uw moeder inzake pensioen en de financiële situatie, gedateerd op 5 dalwa 1390 (GK 25 januari 2012) en 28 hamal 1396 (GK 17 april 2017); een kopie van de attestatie van de dood van uw vader, gedateerd op 27 hamal 1396 (GK 16 april 2017); een kopie van een rantsoenen- en uitrustingskaart van uw broer N.(...), vermelde data 9 en 25 qaws 1392 (GK 11 november en 16 december 2013); een kopie van een rekruterings- en einde dienstverbandbriefje van uw broer N.(...), gedateerd op 9 qaws 1392 (GK 11 november 2013); drie kopieën van attestaties van het martelaarschap van uw broer N.(...), ongedateerd en gedateerd op 21 dalwa 1392 (GK 10 februari 2014) en 23 dalwa 1392 (GK 12 februari 2014); een kopie van een brief inzake schenking van grond aan de nabestaanden van uw broer N.(...), gedateerd op 12 hamal 1396 (GK 1 april 2017); en een originele envelop, gedateerd op 27 juli 2017 te Surkh Rod.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op basis van uw verklaringen en door onderzoek van alle elementen in uw dossier wordt door het CGVS geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a, en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet aangetoond heeft.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde minderjarigheid, 16 jaar en zes maanden ten tijde van uw verzoek om internationale bescherming, geen geloof kan worden gehecht (Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling (Minteh), 14/3/2017, p. 1). Uit een onderzoek dat de Dienst Voogdij op 5 augustus 2016 liet uitvoeren door het Militair Hospitaal Koningin Astrid, Dienst Radiologie te Nederover-Heembeek, bleek immers dat: '[o]p basis van het voorgaande onderzoek kunnen we besluiten dat Alizada Mathiullah op datum van 17-03-2017 een leeftijd heeft van ouder dan 18 jaar, waarbij 20 jaar met een standaardafwijking van een 2 tal jaar een goede schatting is'. U heeft geprobeerd de asiinstanties te misleiden over een kernelement van uw identiteit, namelijk uw leeftijd. Hierdoor wordt reeds afbreuk gedaan aan uw algemene geloofwaardigheid.

Nog stelt u dat u zo'n negen of tien maanden heeft gereisd tussen Afghanistan en België (CGVS, p. 9). In uw verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) spreekt u van een reistijd van elf maanden (Verklaring DVZ, 13/4/2017, p. 11, vraag 37). Wanneer u wordt gevraagd wanneer u precies bent vertrokken, verklaart u in de lente van 1395 (GK maart 2016-maart 2017) te zijn vertrokken (CGVS, p. 9). Wanneer u naar een preciezer vertrekmoment wordt gepolst, verklaart u plots te zijn vertrokken op de vijfde dag van de kleine Eid (Suikerfeest) (CGVS, p. 9). Dat u aanvankelijk niet eens bij benadering kan aangeven wanneer in 1395 u uit Afghanistan vertrok, om kort daarna plots wel een precieze dag aan te duiden, wijst erop dat u uw antwoorden zomaar aanpast naargelang er u vragen worden gesteld. Ook dat doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Voorts betwist het CGVS op zich niet dat uw vader A.(...) J.(...) is overleden, noch dat hij als kok werkzaam was. Er dient evenwel te worden gewezen op het feit dat er louter als gevolg van de voormalige beroepsbezigheden van uw vader geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in hoofde van uw persoon bestaat. Hieronder zal immers blijken dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw asielrelaas. Naast deze problemen hebt u geen andere problemen gekend in Afghanistan (CGVS, p. 23).

Bovendien komen uw verklaringen op het CGVS over uw vaders werk komen echter op diverse punten niet overeen met uw verklaringen in de vragenlijst die u invulde bij de DVZ, noch met de door u voorgelegde documenten. Hierdoor komt de geloofwaardigheid van uw verklaringen ernstig in het gedrang.

Bij de DVZ laat u optekenen dat uw vader kok was op de politieacademie in Jalalabad (Vragenlijst CGVS, 11/7/2017, p. 2, vraag 5). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS corrigeert u deze verklaring en vertelt u dat uw vader werkzaam was op de (trainings)academie voor Islamitisch onderwijs, 'talim' en 'tarbiya' (CGVS, pp. 2; 11). Nog legt u enkele gerechtelijke documenten inzake erfgenamen, voogdij en pensioen neer om uw vaders werkzaamheden te staven. Uit het document inzake erfgenamen blijkt echter dat uw vader wel degelijk werkzaam zou zijn geweest op de politieacademie (Erfgenamendocument, nummer 85433, 29 saratan 1390 (GK 20 juli 2011)). Ook de klachtenbrief van uw moeder inzake pensioen (Klachtenbrief, nummer 1207284, 5 dalwa 1390 (GK 25 januari 2012)) en haar klachtenbrief inzake de financiële situatie (Klachtenbrief, nummer 4397903, 28 hamal 1396 (GK 17 april 2017)) stellen dat uw vader werkzaam was op de politieacademie. Daar uw verklaringen over uw vaders werkgever niet overeenkomen met de inhoud van de documenten, wordt er afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen terzake.

Verder geeft u op het CGVS aan dat uw vader zo'n dertig jaar werkzaam was als assistent-kok (CGVS, p. 10). Ook dit komt niet overeen met de inhoud van uw documenten. Als antwoord op de klachtenbrief van uw moeder inzake pensioen (Klachtenbrief, nummer 1207284, 5 dalwa 1390 (GK 25 januari 2012)) staat namelijk dat werknemers met een anciënniteit van minder dan tien jaar geen recht hebben op een pensioenuitkering, wat erop wijst dat uw vader minder dan tien jaar werkzaam was als assistent-kok, in

tegenstelling tot wat u beweert. Ook hierdoor komt de geloofwaardigheid van uw verklaringen in het gedrang.

Daarbij is er in de voorgelegde documenten sprake van verschillende sterfdata. Waar het document inzake erfgenamen spreekt van 28 saur 1390 (GK 18 mei 2011) (Erfgenamendocument, nummer 85433, 29 saratan 1390 (GK 20 juli 2011)), staat in datzelfde document eveneens de datum 18 saur 1390 (GK 8 mei 2011) vermeld. In uw moeders klachtenbrief inzake de financiële situatie (Financiëndocument, nummer 4397903, 28 hamal 1396 (GK 17 april 2017)) is dan weer sprake van een sterfdatum op 28 saur 1391 (GK 17 mei 2012). Deze tegenstrijdigheden doen afbreuk aan de bewijswaarde van uw documenten, en bijgevolg eveneens aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw vaders werk en de omstandigheden van zijn dood. Hoewel er een zelfmoordaanslag op een minibus van de Afghaanse politie plaatsvond in Jalalabad op 18 mei 2011 (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), blijkt omwille van de uiteenlopende vermelde data geenszins dat uw vader zich onder de slachtoffers van deze aanslag bevond.

Nog vermelden de documenten inzake erfgenamen (Erfgenamendocument, nummer 85433, 29 saratan 1390 (GK 20 juli 2011)) en voogdij (Voogdijdocument, 17 assad 1390 (GK 8 augustus 2011)) de nabestaanden van uw vader. Het eerstgenoemde document vermeldt uw moeder, uw broer N.(...) – overigens Nasrullah genoemd in dit document –, uzelf en uw zus S.(...) als nabestaanden. Ook worden Omar, Robina en Kereshma als uw vaders zoon en dochters vermeld. In het document inzake de voogdij wordt besloten dat uw oudste broer N.(...) de voogdij krijgt over uzelf, uw jongere broer N.(...) en S.(...). Nog krijgt hij de voogdij over Robina en Kereshma toegewezen. Wanneer u op het CGVS wordt gevraagd naar Kereshma en Rubina, blijkt u niet te weten wie dit zijn (CGVS, pp. 15-16). U klaart deze onduidelijkheid niet uit. Bijgevolg wordt er opnieuw afbreuk gedaan aan de bewijswaarde van uw documenten. Bijgevolg kan er geen geloof worden gehecht aan het door u vermelde werkverleden van uw vader, noch aan de door u geschetste context van uw vaders dood, noch aan de gevolgen daarvan voor uw familie. Dit doet ernstige afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Daarnaast verklaart u dat uw oudste broer N.(...) na de dood van uw vader zich aansloot bij het Afghaans nationaal leger – de ANA – om het gezin te onderhouden (CGVS, p. 11). Na zestien dagen zou hij te Pachir Agam in een hinderlaag zijn gelopen en zou hij zijn gestorven (CGVS, p. 14). Het CGVS betwist op zich niet dat uw broer N.(...) is overleden. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat uw broer N.(...) zou zijn gestorven tijdens zijn werk voor de ANA.

Volgens uw verklaringen heeft uw broer N.(...) enkel gewerkt bij de ANA en bij de NSP. Hij zou geen andere werkzaamheden hebben uitgevoerd (CGVS, p. 16). Op de rantsoen- en uitrustingskaart van N.(...) (Rantsoenen uitrustingskaart, nummer 378>9/9/92) wordt echter vermeld dat N.(...) werkte bij de 'reguliere politie'. Ook een attestatie van het martelaarschap (Attestatie martelaarschap, nummer 9214-2677, 23 dalwa 1392 (GK 12 februari 2014)) stelt dat N.(...) werkte als soldaat bij de Afghaanse nationale politie (Afghan National Police, ANP), net zoals de brief inzake schenking van grond aan de nabestaanden (Schenkingsbrief, 12 hamal 1396 (GK 1 april 2017)) en het ongedateerde attest van het martelaarschap (Attestatie martelaarschap, ongedateerd). Ook op het rekruterings- en einde dienstverbandbriefje (Rekruterings- en einde dienstverbandbriefje, 9 qaws 1392 (GK 11 november 2013)) wordt aangegeven dat N.(...) werkzaam was bij de ANP. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, ontkent u dat N.(...) voor de Afghaanse nationale politie zou hebben gewerkt (CGVS, p. 16). Daar uw verklaringen over uw broers werkgever niet overeenkomen met de inhoud van de documenten, wordt er afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen terzake, en aan de bewijswaarde van de documenten die u voorlegt.

Nog geeft u aan dat N.(...) na amper zestien dagen bij het ANA stierf in Pachir Agam (CGVS, p. 14). Uit het rekruterings- en einde dienstverbandbriefje (Rekruterings- en einde dienstverbandbriefje, 9 qaws 1392 (GK 11 november 2013)) blijkt dat N.(...) sedert 24 aqrab 1385 (GK 15 november 2006) werkzaam zou zijn geweest bij de ANP. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, zegt u dat u zich dit niet herinnert (CGVS, p. 16). U kan deze tegenstrijdigheid niet uitklaren. Ook dit doet ernstige afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Bovendien blijkt er ook bij uw broer sprake van meer dan één sterfdatum. Zo stelt de rantsoen- en uitrustingskaart (Rantsoen- en uitrustingskaart, nummer 378>9/9/92) dat N.(...) als politieagent stierf op 25 qaws 1392 (GK 15 december 2013). Volgens het attest van het martelaarschap (Attestatie martelaarschap, ongedateerd) stierf N.(...) één dag eerder, op 24 qaws 1392 (GK 14 december 2013). Een andere attestatie van het martelaarschap (Attestatie martelaarschap, nummer 2145-2264, 21 dalwa

1392 (GK 10 februari 2014)) verklaart dan weer dat N.(...) pas enkele weken later stierf: op 11 jaddi 1392 (GK 1 januari 2014). Hierdoor komt de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de dood van uw broer opnieuw op losse schroeven te staan. Tegelijk wordt ook de bewijswaarde van de documenten die u neerlegt aangetast door deze tegenstrijdigheden.

Daarbij geeft het rekruterings- en einde dienstverbandbriefje aan dat N.(...) behoorde tot de intellectuele klasse (Rekruterings- en einde dienstverbandbriefje, 9 qaws 1392 (GK 11 november 2013)). Dit lijkt gezien uw zelfverklaarde ongeschooldheid (CGVS, p. 4) weinig aannemelijk. Opnieuw doet dit afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Uit de informatie die op het CGVS beschikbaar is blijkt bovendien dat allerhande (al dan niet officiële) Afghaanse documenten makkelijk tegen betaling verkregen kunnen worden. Er is immers een bloeiende handel in dergelijke stukken, die opgesteld worden met het oog op een asielaanvraag in Europa. De nodige omzichtigheid is dus aangewezen bij het toekennen van bewijswaarde aan deze documenten. Het gewicht dat aan deze bewijsstukken wordt toegekend moet worden gezien in samenhang met de, lage, geloofwaardigheid van de verklaringen.

Wanneer u wordt gevraagd naar de inhoud van de door u voorgelegde documenten, geeft u aan de inhoud van de documenten niet te kunnen omschrijven (CGVS, p. 3). U zegt de documenten wel te hebben bekeken, maar u blijkt geen concrete pogingen te hebben ondernomen om de inhoud van de documenten te achterhalen (CGVS, p. 4). Uw gebrek aan interesse in de inhoud van uw documenten doet eveneens afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden problemen. Er kan immers van een Afghaanse jongeman redelijkerwijs verwacht worden dat hij zich beter zou hebben geïnformeerd over de inhoud van de documenten, te meer uw familie in Afghanistan deze stukken – op basis van de envelop – reeds in juli 2017 zou hebben toegestuurd. U had de stukken dus meer dan een half jaar in uw bezit en had dus ook aan anderen kunnen vragen naar de precieze inhoud van de documenten, hetgeen u echter heeft nagelaten. Daar u verklaart nog met uw familie in contact te staan (CGVS, pp. 9-10), zou u zich ook via hen eenvoudigweg hebben kunnen inlichten over de precieze inhoud van de stukken, hetgeen u eveneens heeft nagelaten.

Al deze elementen leiden er toe dat niet alleen de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw vader en uw broer op de helling gezet wordt, maar ook dat uw algemene geloofwaardigheid in hoge mate verminderd is. Dat heeft tot gevolg dat ook aan uw overige verklaringen niet zomaar geloof kan worden gehecht. Los daarvan zijn er elementen in uw verklaringen inzake uw eigen rekrutering door de taliban die de geloofwaardigheid ervan ernstig aantasten.

Zo blijkt er van rekrutering door de taliban in uw dorp geen sprake. U verklaart geen weet te hebben van rekrutering op andere plaatsen in uw dorp dan de moskee (CGVS, p. 21), noch heeft u weet van andere jongens of gezinnen die zouden zijn benaderd door taliban (CGVS, p. 21). Of uw directe collega uit hetzelfde dorp, Mirwais, problemen zou hebben gehad, weet u evenmin (CGVS, p. 19). Nochtans werkte Mirwais volgens uw verklaringen al iets langer in de garage (CGVS, p. 18) en zochten de talibs iemand met voldoende ervaring (CGVS, p. 20). Hoe het ook zij, uw verklaringen stemmen niet overeen met de informatie waarover het CGVS beschikt. Daaruit blijkt immers dat dergelijke rekrutering door de taliban doorgaans gebaseerd is op de lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen en sociale netwerken, madrassa, studentenkringen en gemeenschappelijke belangen (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat geen enkele van deze elementen aanwezig is in het door u voorgehouden relaas, leidt ertoe dat er geen geloofwaardigheid kan worden gehecht aan uw verklaringen terzake.

Verder zouden de taliban aan u hebben gevraagd om 's nachts in uw werkruimte (garage) voor hen bommen in een wagen te plaatsen (CGVS, p. 19). Het houdt geen steek dat de taliban eerst uw vader en broer zouden hebben omgebracht, om vervolgens te proberen u voor hen te winnen. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, geeft u aan niet te weten waarom nu juist u door de taliban werd benaderd (CGVS, pp. 22-23). U klaart de aangehaalde onaannemelijkheid niet uit. Bovendien blijkt de garage in kwestie in de dichte nabijheid van een benzinstation, een groentewinkel, een plein en de ringweg naar Daronta, Surkh Rod en Jalalabad-stad te liggen (CGVS, p. 22). Zo'n drukke omgeving is niet de uitgesproken locatie voor de taliban om een wagen en explosieven van en naar een publieke garage te vervoeren. Met het oog op het welslagen van dergelijke plannen lijkt juist een afgelegen, rustige omgeving een ideale plaats voor talibs om zich aan het zicht te onttrekken. Uw werkplaats blijkt dit allerminst. Wanneer u hierop wordt gewezen, geeft u aan niet te weten waarom de taliban juist voor

uw garage kozen (CGVS, p. 22). Ook deze aangehaalde onaannemelijkheid klaart u niet uit. Hierdoor wordt wederom afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Nog verklaart u dat u akkoord zou zijn gegaan met het verzoek van de taliban. De volgende avond zou u de zaak verder bespreken met de taliban (CGVS, p. 19). U zou de volgende nacht hebben afgesproken aan de moskee, maar u komt niet opdagen omdat u dezelfde nacht nog vertrekt (CGVS, p. 11). Wanneer u wordt gevraagd of de talibs de daaropvolgende nacht en dagen niet naar u op zoek zijn gegaan, blijkt u dat niet te weten (CGVS, p. 21). Ook blijkt u niet op de hoogte of uw gezin nog problemen heeft gekend met de taliban nadat u bent vertrokken (CGVS, p. 11). Er kan echter van een Afghaanse jongeman toch redelijkerwijs verwacht worden dat hij zich beter zou informeren over de concrete situatie na zijn vertrek, in het bijzonder daar u op het CGVS aangeeft nog in contact te staan met uw familie en uw familie nog altijd in Bala Deh woont (CGVS, pp. 9-10). U zou dus ook in België op de hoogte hebben kunnen blijven over het wel en wee van uw achtergebleven familie. U heeft dit echter nagelaten. Hierdoor wordt er opnieuw afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw asielrelaas.

Rekening houdend met alle bovenstaande opmerkingen kan er aan uw asielrelaas geen geloof worden gehecht en dient er te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch het reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie ook niet ombuigen. De door u voorgelegde taskara's van uw familie alsook van de bankkaarten van uw broer en moeder leveren hoogstens een bewijs op van uw identiteit, nationaliteit en herkomst. Deze elementen staan hier niet ter discussie. Ook de weduwenboekjes van uw moeder en schoonzus alsmede het gerechtelijk document inzake voogdij van uw schoonzus en een attestatie van de dood van uw vader worden niet betwist. Het CGVS betwist op zich immers niet dat uw vader en broer overleden zijn. De envelop wijst er tot slot enkel op dat u post ontving uit Afghanistan. Ook dit element wordt niet betwist.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten;

en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien dat de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in het district Surkh Rod te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie in Jalalabad van 20 februari 2018 en het EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation december 2017) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het Zuiden, Zuidoosten en het Oosten. De provincie Nangarhar behoort tot de oostelijke regio van Afghanistan. Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. Dit geldt eveneens voor de stad Jalalabad, een stad gelegen aan de rivier Kabul die tevens een apart provinciaal district vormt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de stad Jalalabad echter groter is dan de districtsgrenzen aanduiden. Bepaalde buitenwijken van de stad Jalalabad liggen in de omliggende districten Behsud, en Surkh Rod, respectievelijke ten noorden en ten westen van de stad Jalalabad. Snelle urbanisatie, gedreven door economische migratie, plattelandsvlucht, terugkeer van vluchtelingen uit Pakistan en conflict-gerelateerde ontheemden, heeft de omliggende dorpen doen opgaan in een grootstedelijk gebied dat ver buiten de districtsgrenzen reikt. De wijken die een buitenwijk vormen van de stad Jalalabad, maar de jure in een ander district zijn gelokaliseerd, worden door het CGVS bij de stad Jalalabad gerekend, daar zij deel uitmaken van de stad Jalalabad in haar geheel.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de typologie van het geweld in de districten Jalalabad, Behsud en Surkh Rod gelijklopend is. In alle drie de districten kan het gros van het geweld toegeschreven worden aan de taliban of ISKP. Het geweld in is voornamelijk gericht tegen overheidspersoneel, meer bepaald Afghaans en internationaal veiligheidspersoneel, meestal in de vorm van aanslagen met bembommen (IED's), mijnen en andere explosieven. Daarnaast vonden er ook enkele complexe aanslagen plaats. Deze aanslagen passen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de grote steden in Afghanistan, met name complexe aanslagen die gericht zijn tegen high profile- doelwitten waarbij overheidsgebouwen, gebouwen van Afghaanse veiligheidsdiensten, en plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale aanwezigheid geviseerd worden.

Hoewel het geweld in de drie districten voornamelijk doelgericht van aard is, zorgt de aard van het gebruikte geweld er voor dat ook burgers zonder specifiek profiel gedood of verwond. De impact van de hierboven beschreven aanslagen is niet van dien aard dat het inwoners van Jalalabad, Behsud of Surkh Rod dwingt hun woonplaats te verlaten. De drie districten blijken daarentegen een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Hierbij dient nog opgemerkt te worden dat uit de beschikbare informatie blijkt dat ISKP actief is in de provincie Nangarhar, en er de taliban en ANSF bestrijdt. ISKP is openlijk en militair aanwezig in de zuidelijke districten van de provincie Nangarhar die grenzen aan Pakistan. Het CGVS benadrukt dat aan asielzoekers afkomstig uit deze regio de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend omwille van de algemene veiligheidssituatie in hun regio van herkomst, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Niettegenstaande er zich in de het district Surkh Rod met enige regelmaat terreuraanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende

of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Surkh Rod actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Surkh Rod aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

In zoverre u aanvoert dat u persoonlijk een hoger risico loopt om getroffen te worden door het willekeurig geweld te Surkh Rod en hierbij verwijst naar uw problemen met de taliban dient opgemerkt te worden dat dit element niet bestempeld kan worden als een persoonlijke omstandigheid dat tot gevolg heeft dat u, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. U slaagde er immers niet in uw problemen met de taliban aannemelijk te maken (cf. supra).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker omschrijft het aangevoerde middel als volgt:

“ Schending van de artikelen 2 + 3 wet van 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ; schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet + schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel + manifeste appreciatiefout.

- Schending van art. 1, sectie A, § 2 van de Conventie van Genève van 28/07/1951.”.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielaanvragen. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht: “(...)Op basis van uw verklaringen en door onderzoek van alle elementen in uw dossier wordt door het CGVS geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a, en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet aangetoond heeft.

(...)

Nog stelt u dat u zo'n negen of tien maanden heeft gereisd tussen Afghanistan en België (CGVS, p. 9). In uw verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) spreekt u van een reistijd van elf maanden (Verklaring DVZ, 13/4/2017, p. 11, vraag 37). Wanneer u wordt gevraagd wanneer u precies bent vertrokken, verklaart u in de lente van 1395 (GK maart 2016-maart 2017) te zijn vertrokken (CGVS, p. 9). Wanneer u naar een preciezer vertrekmoment wordt gepolst, verklaart u plots te zijn vertrokken op de vijfde dag van de kleine Eid (Suikerfeest) (CGVS, p. 9). Dat u aanvankelijk niet eens bij benadering kan aangeven wanneer in 1395 u uit Afghanistan vertrok, om kort daarna plots wel een precieze dag aan te duiden, wijst erop dat u uw antwoorden zomaar aanpast naargelang er u vragen worden gesteld. Ook dat doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Voorts betwist het CGVS op zich niet dat uw vader A.(...) J.(...) is overleden, noch dat hij als kok werkzaam was. Er dient evenwel te worden gewezen op het feit dat er louter als gevolg van de

voormalige beroepsbezigheden van uw vader geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in hoofde van uw persoon bestaat. Hieronder zal immers blijken dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw asielaanvraag. Naast deze problemen hebt u geen andere problemen gekend in Afghanistan (CGVS, p. 23).

Bovendien komen uw verklaringen op het CGVS over uw vaders werk komen echter op diverse punten niet overeen met uw verklaringen in de vragenlijst die u invulde bij de DVZ, noch met de door u voorgelegde documenten. Hierdoor komt de geloofwaardigheid van uw verklaringen ernstig in het gedrang.

Bij de DVZ laat u optekenen dat uw vader kok was op de politieacademie in Jalalabad (Vragenlijst CGVS, 11/7/2017, p. 2, vraag 5). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS corrigeert u deze verklaring en vertelt u dat uw vader werkzaam was op de (trainings)academie voor Islamitisch onderwijs, 'talim' en 'tarbiya' (CGVS, pp. 2; 11). Nog legt u enkele gerechtelijke documenten inzake erfgenamen, voogdij en pensioen neer om uw vaders werkzaamheden te staven. Uit het document inzake erfgenamen blijkt echter dat uw vader wel degelijk werkzaam zou zijn geweest op de politieacademie (Erfgenamendocument, nummer 85433, 29 saratan 1390 (GK 20 juli 2011)). Ook de klachtenbrief van uw moeder inzake pensioen (Klachtenbrief, nummer 1207284, 5 dalwa 1390 (GK 25 januari 2012)) en haar klachtenbrief inzake de financiële situatie (Klachtenbrief, nummer 4397903, 28 hamal 1396 (GK 17 april 2017)) stellen dat uw vader werkzaam was op de politieacademie. Daar uw verklaringen over uw vaders werkgever niet overeenkomen met de inhoud van de documenten, wordt er afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen terzake.

Verder geeft u op het CGVS aan dat uw vader zo'n dertig jaar werkzaam was als assistent-kok (CGVS, p. 10). Ook dit komt niet overeen met de inhoud van uw documenten. Als antwoord op de klachtenbrief van uw moeder inzake pensioen (Klachtenbrief, nummer 1207284, 5 dalwa 1390 (GK 25 januari 2012)) staat namelijk dat werknemers met een anciënniteit van minder dan tien jaar geen recht hebben op een pensioenuitkering, wat erop wijst dat uw vader minder dan tien jaar werkzaam was als assistent-kok, in tegenstelling tot wat u beweert. Ook hierdoor komt de geloofwaardigheid van uw verklaringen in het gedrang.

Daarbij is er in de voorgelegde documenten sprake van verschillende sterfdata. Waar het document inzake erfgenamen spreekt van 28 saur 1390 (GK 18 mei 2011) (Erfgenamendocument, nummer 85433, 29 saratan 1390 (GK 20 juli 2011)), staat in datzelfde document eveneens de datum 18 saur 1390 (GK 8 mei 2011) vermeld. In uw moeders klachtenbrief inzake de financiële situatie (Financiëndocument, nummer 4397903, 28 hamal 1396 (GK 17 april 2017)) is dan weer sprake van een sterfdatum op 28 saur 1391 (GK 17 mei 2012). Deze tegenstrijdigheden doen afbreuk aan de bewijswaarde van uw documenten, en bijgevolg eveneens aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw vaders werk en de omstandigheden van zijn dood. Hoewel er een zelfmoordaanslag op een minibus van de Afghaanse politie plaatsvond in Jalalabad op 18 mei 2011 (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), blijkt omwille van de uiteenlopende vermelde data geenszins dat uw vader zich onder de slachtoffers van deze aanslag bevond.

Nog vermelden de documenten inzake erfgenamen (Erfgenamendocument, nummer 85433, 29 saratan 1390 (GK 20 juli 2011)) en voogdij (Voogdijdocument, 17 assad 1390 (GK 8 augustus 2011)) de nabestaanden van uw vader. Het eerstgenoemde document vermeldt uw moeder, uw broer N.(...) – overigens N.(...) genoemd in dit document –, uzelf en uw zus S.(...) als nabestaanden. Ook worden O.(...) en K.(...) als uw vaders zoon en dochters vermeld. In het document inzake de voogdij wordt besloten dat uw oudste broer N.(...) de voogdij krijgt over uzelf, uw jongere broer N.(...) en S.(...). Nog krijgt hij de voogdij over R.(...) en K.(...) toegewezen. Wanneer u op het CGVS wordt gevraagd naar K.(...) en R.(...), blijkt u niet te weten wie dit zijn (CGVS, pp. 15-16). U klaart deze onduidelijkheid niet uit. Bijgevolg wordt er opnieuw afbreuk gedaan aan de bewijswaarde van uw documenten. Bijgevolg kan er geen geloof worden gehecht aan het door u vermelde werkverleden van uw vader, noch aan de door u geschetste context van uw vaders dood, noch aan de gevolgen daarvan voor uw familie. Dit doet ernstige afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Daarnaast verklaart u dat uw oudste broer N.(...) na de dood van uw vader zich aansloot bij het Afghaans nationaal leger – de ANA – om het gezin te onderhouden (CGVS, p. 11). Na zestien dagen zou hij te Pachir Agam in een hinderlaag zijn gelopen en zou hij zijn gestorven (CGVS, p. 14). Het CGVS betwist op zich niet dat uw broer N.(...) is overleden. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat uw broer N.(...) zou zijn gestorven tijdens zijn werk voor de ANA.

Volgens uw verklaringen heeft uw broer N.(...) enkel gewerkt bij de ANA en bij de NSP. Hij zou geen andere werkzaamheden hebben uitgevoerd (CGVS, p. 16). Op de rantsoen- en uitrustingskaart van N.(...) (Rantsoenen uitrustingskaart, nummer 378>9/9/92) wordt echter vermeld dat N.(...) werkte bij de 'reguliere politie'. Ook een attestatie van het martelaarschap (Attestatie martelaarschap, nummer 9214-2677, 23 dalwa 1392 (GK 12 februari 2014)) stelt dat N.(...) werkte als soldaat bij de Afghaanse nationale politie (Afghan National Police, ANP), net zoals de brief inzake schenking van grond aan de nabestaanden (Schenkingsbrief, 12 hamal 1396 (GK 1 april 2017)) en het ongedateerde attest van het martelaarschap (Attestatie martelaarschap, ongedateerd). Ook op het rekruterings- en einde dienstverbandbriefje (Rekruterings- en einde dienstverbandbriefje, 9 qaws 1392 (GK 11 november 2013)) wordt aangegeven dat N.(...) werkzaam was bij de ANP. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, ontkent u dat N.(...) voor de Afghaanse nationale politie zou hebben gewerkt (CGVS, p. 16). Daar uw verklaringen over uw broers werkgever niet overeenkomen met de inhoud van de documenten, wordt er afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen terzake, en aan de bewijswaarde van de documenten die u voorlegt.

Nog geeft u aan dat N.(...) na amper zestien dagen bij het ANA stierf in Pachir Agam (CGVS, p. 14). Uit het rekruterings- en einde dienstverbandbriefje (Rekruterings- en einde dienstverbandbriefje, 9 qaws 1392 (GK 11 november 2013)) blijkt dat N.(...) sedert 24 aqrab 1385 (GK 15 november 2006) werkzaam zou zijn geweest bij de ANP. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, zegt u dat u zich dit niet herinnert (CGVS, p. 16). U kan deze tegenstrijdigheid niet uitklaren. Ook dit doet ernstige afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Bovendien blijkt er ook bij uw broer sprake van meer dan één sterfdatum. Zo stelt de rantsoen- en uitrustingskaart (Rantsoen- en uitrustingskaart, nummer 378>9/9/92) dat N.(...) als politieagent stierf op 25 qaws 1392 (GK 15 december 2013). Volgens het attest van het martelaarschap (Attestatie martelaarschap, ongedateerd) stierf N.(...) één dag eerder, op 24 qaws 1392 (GK 14 december 2013). Een andere attestatie van het martelaarschap (Attestatie martelaarschap, nummer 2145-2264, 21 dalwa 1392 (GK 10 februari 2014)) verklaart dan weer dat N.(...) pas enkele weken later stierf: op 11 jaddi 1392 (GK 1 januari 2014). Hierdoor komt de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de dood van uw broer opnieuw op losse schroeven te staan. Tegelijk wordt ook de bewijswaarde van de documenten die u neerlegt aangetast door deze tegenstrijdigheden.

Daarbij geeft het rekruterings- en einde dienstverbandbriefje aan dat N.(...) behoorde tot de intellectuele klasse (Rekruterings- en einde dienstverbandbriefje, 9 qaws 1392 (GK 11 november 2013)). Dit lijkt gezien uw zelfverklaarde ongeschooldheid (CGVS, p. 4) weinig aannemelijk. Opnieuw doet dit afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Uit de informatie die op het CGVS beschikbaar is blijkt bovendien dat allerhande (al dan niet officiële) Afghaanse documenten makkelijk tegen betaling verkregen kunnen worden. Er is immers een bloeiende handel in dergelijke stukken, die opgesteld worden met het oog op een asielaanvraag in Europa. De nodige omzichtigheid is dus aangewezen bij het toekennen van bewijswaarde aan deze documenten. Het gewicht dat aan deze bewijsstukken wordt toegekend moet worden gezien in samenhang met de, lage, geloofwaardigheid van de verklaringen.

Wanneer u wordt gevraagd naar de inhoud van de door u voorgelegde documenten, geeft u aan de inhoud van de documenten niet te kunnen omschrijven (CGVS, p. 3). U zegt de documenten wel te hebben bekeken, maar u blijkt geen concrete pogingen te hebben ondernomen om de inhoud van de documenten te achterhalen (CGVS, p. 4). Uw gebrek aan interesse in de inhoud van uw documenten doet eveneens afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden problemen. Er kan immers van een Afghaanse jongeman redelijkerwijs verwacht worden dat hij zich beter zou hebben geïnformeerd over de inhoud van de documenten, te meer uw familie in Afghanistan deze stukken – op basis van de envelop – reeds in juli 2017 zou hebben toegestuurd. U had de stukken dus meer dan een half jaar in uw bezit en had dus ook aan anderen kunnen vragen naar de precieze inhoud van de documenten, hetgeen u echter heeft nagelaten. Daar u verklaart nog met uw familie in contact te staan (CGVS, pp. 9-10), zou u zich ook via hen eenvoudigweg hebben kunnen inlichten over de precieze inhoud van de stukken, hetgeen u eveneens heeft nagelaten.

Al deze elementen leiden er toe dat niet alleen de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw vader en uw broer op de helling gezet wordt, maar ook dat uw algemene geloofwaardigheid in hoge mate verminderd is. Dat heeft tot gevolg dat ook aan uw overige verklaringen niet zomaar geloof kan worden

gehecht. Los daarvan zijn er elementen in uw verklaringen inzake uw eigen rekrutering door de taliban die de geloofwaardigheid ervan ernstig aantasten.

Zo blijkt er van rekrutering door de taliban in uw dorp geen sprake. U verklaart geen weet te hebben van rekrutering op andere plaatsen in uw dorp dan de moskee (CGVS, p. 21), noch heeft u weet van andere jongens of gezinnen die zouden zijn benaderd door taliban (CGVS, p. 21). Of uw directe collega uit hetzelfde dorp, Mirwais, problemen zou hebben gehad, weet u evenmin (CGVS, p. 19). Nochtans werkte Mirwais volgens uw verklaringen al iets langer in de garage (CGVS, p. 18) en zochten de talibs iemand met voldoende ervaring (CGVS, p. 20). Hoe het ook zij, uw verklaringen stemmen niet overeen met de informatie waarover het CGVS beschikt. Daaruit blijkt immers dat dergelijke rekrutering door de taliban doorgaans gebaseerd is op de lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen en sociale netwerken, madrassa, studentenkringen en gemeenschappelijke belangen (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat geen enkele van deze elementen aanwezig is in het door u voorgehouden relaas, leidt ertoe dat er geen geloofwaardigheid kan worden gehecht aan uw verklaringen terzake.

Verder zouden de taliban aan u hebben gevraagd om 's nachts in uw werkruimte (garage) voor hen bommen in een wagen te plaatsen (CGVS, p. 19). Het houdt geen steek dat de taliban eerst uw vader en broer zouden hebben omgebracht, om vervolgens te proberen u voor hen te winnen. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, geeft u aan niet te weten waarom nu juist u door de taliban werd benaderd (CGVS, pp. 22-23). U klaart de aangehaalde onaannemelijkheid niet uit. Bovendien blijkt de garage in kwestie in de dichte nabijheid van een benzinstation, een groentewinkel, een plein en de ringweg naar Daronta, Surkh Rod en Jalalabad-stad te liggen (CGVS, p. 22). Zo'n drukke omgeving is niet de uitgesproken locatie voor de taliban om een wagen en explosieven van en naar een publieke garage te vervoeren. Met het oog op het welslagen van dergelijke plannen lijkt juist een afgelegen, rustige omgeving een ideale plaats voor talibs om zich aan het zicht te onttrekken. Uw werkplaats blijkt dit allerminst. Wanneer u hierop wordt gewezen, geeft u aan niet te weten waarom de taliban juist voor uw garage kozen (CGVS, p. 22). Ook deze aangehaalde onaannemelijkheid klaart u niet uit. Hierdoor wordt wederom afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Nog verklaart u dat u akkoord zou zijn gegaan met het verzoek van de taliban. De volgende avond zou u de zaak verder bespreken met de taliban (CGVS, p. 19). U zou de volgende nacht hebben afgesproken aan de moskee, maar u komt niet opdagen omdat u dezelfde nacht nog vertrekt (CGVS, p. 11). Wanneer u wordt gevraagd of de talibs de daaropvolgende nacht en dagen niet naar u op zoek zijn gegaan, blijkt u dat niet te weten (CGVS, p. 21). Ook blijkt u niet op de hoogte of uw gezin nog problemen heeft gekend met de taliban nadat u bent vertrokken (CGVS, p. 11). Er kan echter van een Afghaanse jongeman toch redelijkerwijs verwacht worden dat hij zich beter zou informeren over de concrete situatie na zijn vertrek, in het bijzonder daar u op het CGVS aangeeft nog in contact te staan met uw familie en uw familie nog altijd in Bala Deh woont (CGVS, pp. 9-10). U zou dus ook in België op de hoogte hebben kunnen blijven over het wel en wee van uw achtergebleven familie. U heeft dit echter nagelaten. Hierdoor wordt er opnieuw afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw asielrelaas.

Rekening houdend met alle bovenstaande opmerkingen kan er aan uw asielrelaas geen geloof worden gehecht en dient er te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch het reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie ook niet ombuigen. De door u voorgelegde taskara's van uw familie alsook van de bankkaarten van uw broer en moeder leveren hoogstens een bewijs op van uw identiteit, nationaliteit en herkomst. Deze elementen staan hier niet ter discussie. Ook de weduwenboekjes van uw moeder en schoonzus alsmede het gerechtelijk document inzake voogdij van uw schoonzus en een attestatie van de dood van uw vader worden niet betwist. Het CGVS betwist op zich immers niet dat uw vader en broer overleden zijn. De envelop wijst er tot slot enkel op dat u post ontving uit Afghanistan. Ook dit element wordt niet betwist."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen. Verzoeker voert ter weerlegging van de veelheid aan pertinente en terechte vaststellingen geen dienstige argumenten aan.

Verzoeker herhaalt doorheen het verzoekschrift zijn verklaringen en vrees voor vervolging, citeert uit het gehoorverslag en meent dat zijn geloofwaardigheid ten onrechte in vraag werd gesteld. Hiermee doet verzoeker echter geen afbreuk aan de gedane concrete vaststellingen.

Verzoeker stelt problemen te hebben gekend met de taliban en dit mede ten gevolge van de tewerkstelling van zowel zijn vader als zijn broer. Verzoeker linkt zelf zijn problemen aan de dood van zijn vader en broer. Zo heeft verzoeker het herhaaldelijk over de dood van zijn vader en broer en stelt hij dat de taliban nu achter hem aanzitten (stuk 6, gehoorverslag, p. 19, 21, 22, 23).

Van verzoeker mag, als verzoeker om internationale bescherming, redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielaansluiting. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

In deze dient vooreerst te worden vastgesteld dat uit de veelheid van verklaringen en motieven die dienaangaande terecht zijn opgenomen in de bestreden beslissing blijkt dat (i) omtrent de voorgehouden tewerkstelling van zijn vader en broer en hun dood, zich een grote tegenstrijdigheid manifesteert tussen verzoekers verklaringen en de ter staving hiervan neergelegde documenten; (ii) verzoekers verklaringen omtrent de functie van zijn vader onderling tegenstrijdig waren; (iii) verzoeker amper iets bleek af te weten van en zich niet bleek te hebben geïnformeerd over de documenten die hij ter staving van het beweerde profiel van zijn vader en broer en hun dood neerlegde; (iv) verzoeker incoherente verklaringen aflegde over zijn vertrek en reisweg uit Afghanistan; (v) verzoeker onaannemelijke verklaringen aflegt omtrent zijn rekrutering door de taliban en (vi) verzoeker onwetend blijkt over de gebeurtenissen na zijn vertrek uit Afghanistan en desbetreffend geen navraag heeft gedaan.

Verzoeker tracht deze vaststellingen te vergoelijken middels een algemene verwijzing naar zijn persoonlijkheid, profiel (ongetuigdheid) en naar het tijdsverloop sedert zijn vertrek uit zijn land van herkomst. Nog daargelaten dat verzoeker nalaat ter zake enige duiding te verschaffen en dat hij niet concretiseert waar, in welke mate of op welke wijze dit alles van invloed zou zijn geweest op zijn gezegden en/of de inhoud van de bestreden beslissing, was het, in acht genomen dat verzoeker blijkens het leeftijdsonderzoek minimum achttien jaar was bij aankomst in België, gedurende drie jaar in een autogarage heeft gewerkt en voorhoudt dat zijn vader en broer zijn omgekomen omwille van hun professionele werkzaamheden en hij thans internationale bescherming vraagt omdat de taliban nu ook achter hem zou aanzitten, echter geenszins onredelijk om van verzoeker te verwachten dat hij, ook enige tijd nadat hij Afghanistan verliet, zou kunnen antwoorden op de voormelde, elementaire en essentiële kennisvragen omtrent de tewerkstelling en dood van zijn vader en broer, de documenten die hij zelf neerlegde ter adstructie van onderhavig verzoek om internationale bescherming en zijn eigen problemen. Dat hij hiertoe niet in staat was en een dermate verregaand gebrek aan kennis vertoonde

omtrent deze elementen, maakt dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden asielaanvragen.

Verzoekers kennis van de neergelegde documenten ter staving van zijn verklaringen bleek nagenoeg onbestaande. Van verzoeker wordt verwacht dat hij duidelijke en correcte verklaringen aflegt omtrent de stukken die hij ter staving van zijn aanvraag voorlegt en dat hij minstens enige inspanning doet om de juiste inhoud van deze stukken te weten te komen. Het louter verwijzen naar zijn ongeletterd profiel volstaat dan ook niet om zijn gebrekkige kennis te verschonen. De tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen met de neergelegde documenten doen dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen omtrent de tewerkstelling van zijn vader en broer en de omstandigheden van hun dood, wat maakt dat ook verzoekers geloofwaardigheid omwille van zijn eigen problemen op de helling komt te staan. Dit wordt bevestigd door verzoekers onaannemelijke verklaringen omtrent zijn rekrutering door de taliban en zijn onwetendheid over de gebeurtenissen na zijn vertrek uit Afghanistan waaromtrent hij geen navraag heeft gedaan.

Waar verzoeker de mening is toegedaan dat zijn verklaring dat zijn vader dertig jaar heeft gewerkt, terwijl uit de documenten hooguit een tewerkstelling blijkt van tien jaar, niet kan worden aanzien als belangrijke onderdelen in zijn verklaringen, brengt hij geen enkele element naar voor dat dergelijke discrepantie kan verklaren, waardoor een dergelijke vaststelling wel degelijk een negatieve indicatie meebrengt voor verzoekers geloofwaardigheid nu hij voorhoudt dat zijn vader werd gedood omwille van diens tewerkstelling en de taliban nu achter hem aanzitten.

Waar verzoeker erop wijst dat zijn vader en oudste broer om het leven waren gekomen toen hij nog een kind was waardoor zijn verklaringen gerelativeerd moeten worden en niet strikt letterlijk moeten worden genomen, verschoont hij ook de discrepanties met de door hem ter staving van deze verklaringen neergelegde documenten niet. Van verzoeker mag verwacht worden dat hij de inhoud van de documenten die hij ter staving zijn aanvraag voorlegt, uitvoerig kan toelichten. Ook van iemand die ongeletterd is, kan in een dergelijk geval worden verwacht dat hij desbetreffend de nodige interesse aan de dag legt teneinde de concrete inhoud van dergelijke documenten te achterhalen en zich dit ook blijft herinneren. Hetzelfde gebrek aan interesse wordt overigens vastgesteld waar verzoeker onwetend blijkt over de gebeurtenissen na zijn vertrek uit Afghanistan en desbetreffend zelfs geen navraag heeft gedaan.

Ook waar verzoeker nu te kennen geeft dat hij onvoorbereid naar zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is gegaan en zich achteraf gerealiseerd heeft dat hij de chronologie van de gebeurtenissen, zijn directe vluchtmotieven alsook de tewerkstelling van zijn vader en broer voorafgaandelijk op een rijtje had moeten zetten, kan hij niet overtuigen. Van een asielzoeker kan verwacht worden dat hij belangrijke gebeurtenissen coherent kan beschrijven, vermits kan verwacht worden dat deze gebeurtenissen, ongeacht het tijdsverloop, in het geheugen gegrift zouden staan zo zij zich in werkelijkheid voorgedaan zouden hebben. In dit opzicht kan dan ook van verzoeker worden verwacht dat hij coherente verklaringen kan afleggen met betrekking tot de tewerkstelling van zijn vader en broer en hun dood diens gevolg, te meer hij hierover tal van documenten neerlegt. Het gaat bovendien niet over alledaagse dingen, maar over gebeurtenissen die een grote impact in het leven van verzoeker hebben gehad. Dergelijke elementen behoeven dan ook geen voorbereiding.

De Raad ziet verder niet in op welke wijze de verwerende partij het zorgvuldigheidsbeginsel zou kunnen schenden bij de vaststelling dat verzoeker geen kennis heeft van de inhoud van de door hem neergelegde documenten en dat zijn verklaringen niet in overeenstemming zijn met de inhoud van deze documenten. Het wordt evenmin concreet toegelicht op welke wijze dergelijke vaststellingen een onzorgvuldige behandeling van de verwerende partij zouden kunnen uitmaken.

Waar verzoeker meent dat de vragen waarom de taliban juist hem zouden willen rekruteren en waarom de taliban explosieven zouden laten plaatsen op een drukke plaats niet kunnen worden weerhouden en niet van aard zijn om afbreuk te doen aan zijn geloofwaardigheid geeft hij geen enkele toelichting waarom dergelijke vragen niet relevant zouden zijn. Ook de Raad is van oordeel dat het geen steek houdt dat de taliban eerst zijn vader en broer zouden hebben omgebracht, om vervolgens verzoeker proberen voor hen te winnen. Het is voorts niet aannemelijk dat de taliban voor een dergelijke delicate kwestie voor verzoekers garage zouden kiezen, gelet op de drukke ligging van de garage. Verzoeker slaagt er ook niet in hiervoor een aannemelijke uitleg te geven.

Voorts stelt de Raad vast dat uit verzoekers eigen verklaringen blijkt dat er van rekrutering door de taliban in zijn dorp geen sprake is aangezien hij verklaarde geen weet te hebben van rekrutering op andere plaatsen in zijn dorp dan de moskee, van andere jongens of gezinnen die zouden zijn benaderd door taliban en of zijn directe collega uit hetzelfde dorp, Mirwais, problemen zou hebben gehad. Uit de informatie van het administratief dossier blijkt dat dergelijke rekrutering door de taliban doorgaans gebaseerd is op de lokale verankering en er beroep wordt gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen en sociale netwerken, madrassa, studentenkringen en gemeenschappelijke belangen. De vaststelling dat geen enkele van deze elementen aanwezig is in het door verzoeker voorgehouden relaas, leidt er ook toe dat er geen geloofwaardigheid kan worden gehecht aan zijn verklaringen ter zake. Waar verzoeker de relevantie ontkent van de vraag of hij op de hoogte is van het feit of zijn collega Mirwais ook werd aangesproken door de taliban, doet hij geen afbreuk aan voormelde concrete en pertinente vaststelling.

Verzoeker beperkt zich tot een algemene bewering waar hij aangeeft dat de activiteiten van de taliban niet zelden chaotisch en amateuristisch zijn. Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit blijkt dat de taliban wat betreft rekrutering op een andere manier te werk gaat dan beschreven in de informatie aanwezig in het administratief dossier. De stelling dat het de strategie was van de taliban om bij verzoeker in eerste fase te gaan polsen om hem in een tweede fase, wanneer ze zeker waren van zijn medewerking en betrouwbaarheid, de concrete uitwerking van hun plannen kenbaar te maken, kan niet volstaan om afbreuk te doen aan de voorgaande vaststellingen.

Hierbij komt nog de vaststelling dat verzoeker niet wist of de talibs de daaropvolgende nacht en dagen niet naar hem op zoek zijn gegaan, noch of zijn gezin nog problemen heeft gekend met de taliban nadat hij was vertrokken. Er kan van verzoeker redelijkerwijs verwacht worden dat hij zich beter zou informeren over de concrete situatie na zijn vertrek, in het bijzonder daar verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aangeeft nog in contact te staan met zijn familie en zijn familie nog altijd in Bala Deh woont. Verzoekers onwetendheid desbetreffend bevestigt de ongeloofwaardigheid van zijn asielaanvraag.

Waar verzoeker nog tracht te laten uitschijnen dat hij ingevolge zijn afwezigheid uit en terugkeer naar zijn land van herkomst in de negatieve aandacht zou komen van de plaatselijke bevolking aldaar, kan tot slot worden opgemerkt dat verzoeker niet het minste begin van informatie bijbrengt en de informatie in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier evenmin indicatie bevat waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de situatie in verzoekers land van herkomst van zulke aard zou zijn dat een loutere afwezigheid uit, terugkeer naar en aanwezigheid in dit land en deze regio het risico met zich zou brengen om te worden geïdentificeerd of vervolgd. De Raad is van oordeel dat uit het enkele gegeven dat verzoeker zijn land reeds enkele jaren heeft verlaten niet zonder meer kan worden afgeleid dat hij in dit land in de negatieve aandacht zal komen of als verwesterd zal worden gepercipieerd en geïdentificeerd. Verzoeker brengt geen concrete elementen bij waaruit blijkt dat hij bij terugkeer naar Afghanistan omwille van zijn afwezigheid geïdentificeerd, gestigmatiseerd en/of vervolgd zal worden. Hij laat na *in concreto* aan te tonen of aannemelijk te maken dat, waar, wanneer, om welke reden of in welke omstandigheden hij aan dergelijke praktijken dreigt te worden blootgesteld.

Waar verzoeker nog aangeeft dat uit zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is gebleken dat hij een voldoende duidelijk zicht heeft geboden op zijn levensomstandigheden in het district Surkhrod de voorbije jaren, zijn geboorteplaats, de regio waar hij is opgegroeid, de macht van de lokale taliban en hun bedreigingen aan zijn adres, het werk van zijn vader en broer en zijn eigen werk, gaat hij volstrekt voorbij aan de bovenstaande genuanceerde vaststellingen omtrent zijn asielaanvraag. Hierbij wordt nog opgemerkt dat zijn geboorteplaats, de regio waar hij is opgegroeid en zijn eigen werk niet ter discussie staat. Ook licht verzoeker niet toe op welke wijze deze aspecten de ongeloofwaardigheid van zijn asielaanvraag in een ander daglicht zouden kunnen plaatsen.

Waar verzoeker erop wijst dat het niet opgaat in de bestreden beslissing uitsluitend de vragen uit te kiezen waarop verzoeker misschien een incoherent of onvoldoende antwoord heeft gegeven en te zwijgen over de meerdere vragen waarop hij wel een overtuigend antwoord heeft gegeven en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uiterst selectief te werk is gegaan enkel argumenten in het nadeel van verzoeker op te nemen, dient te worden benadrukt dat de motiveringsplicht in hoofd van het Commissariaat-generaal dan wel in hoofd van de Raad geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de verzoeker om internationale bescherming in de bestreden beslissing dan wel in onderhavig arrest op te nemen.

De argumentatie dat bepaalde onderdelen van zijn verklaringen wel aannemelijk en coherent zijn en dat hij wel een antwoord wist te geven op bepaalde specifieke kennisvragen, wordt niet verder geconcretiseerd en kan bezwaarlijk volstaan om afbreuk te doen aan de voorgaande concrete en genuanceerde vaststellingen, waaruit afdoende blijkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers asielaanvragen.

2.4. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.6. Het staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Afghanistan een gewapend conflict is. Dit blijkt genoegzaam uit de UNHCR *Eligibility Guidelines for assessing the International protection needs of asylum-seekers from Afghanistan* van 19 april 2006 (p. 7) waarnaar verwerende partij verwijst in de bestreden beslissing.

De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt:

“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport “UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan” van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien dat de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact

van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in het district Surkh Rod te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie in Jalalabad van 20 februari 2018 en het EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation december 2017) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het Zuiden, Zuidoosten en het Oosten. De provincie Nangarhar behoort tot de oostelijke regio van Afghanistan. Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. Dit geldt eveneens voor de stad Jalalabad, een stad gelegen aan de rivier Kabul die tevens een apart provinciaal district vormt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de stad Jalalabad echter groter is dan de districtsgrenzen aanduiden. Bepaalde buitenwijken van de stad Jalalabad liggen in de omliggende districten Behsud, en Surkh Rod, respectievelijk ten noorden en ten westen van de stad Jalalabad. Snelle urbanisatie, gedreven door economische migratie, plattelandsvlucht, terugkeer van vluchtelingen uit Pakistan en conflict-gerelateerde ontheemden, heeft de omliggende dorpen doen opgaan in een grootstedelijk gebied dat ver buiten de districtsgrenzen reikt. De wijken die een buitenwijk vormen van de stad Jalalabad, maar de jure in een ander district zijn gelokaliseerd, worden door het CGVS bij de stad Jalalabad gerekend, daar zij deel uitmaken van de stad Jalalabad in haar geheel.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de typologie van het geweld in de districten Jalalabad, Behsud en Surkh Rod gelijklopend is. In alle drie de districten kan het gros van het geweld toegeschreven worden aan de taliban of ISKP. Het geweld is voornamelijk gericht tegen overheidspersoneel, meer bepaald Afghaans en internationaal veiligheidspersoneel, meestal in de vorm van aanslagen met bembommen (IED's), mijnen en andere explosieven. Daarnaast vonden er ook enkele complexe aanslagen plaats. Deze aanslagen passen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de grote steden in Afghanistan, met name complexe aanslagen die gericht zijn tegen high profile- doelwitten waarbij overheidsgebouwen, gebouwen van Afghaanse veiligheidsdiensten, en plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale aanwezigheid gevisieerd worden.

Hoewel het geweld in de drie districten voornamelijk doelgericht van aard is, zorgt de aard van het gebruikte geweld er voor dat ook burgers zonder specifiek profiel gedood of verwond. De impact van de hierboven beschreven aanslagen is niet van dien aard dat het inwoners van Jalalabad, Behsud of Surkh Rod dwingt hun woonplaats te verlaten. De drie districten blijken daarentegen een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Hierbij dient nog opgemerkt te worden dat uit de beschikbare informatie blijkt dat ISKP actief is in de provincie Nangarhar, en er de taliban en ANSF bestrijdt. ISKP is openlijk en militair aanwezig in de zuidelijke districten van de provincie Nangarhar die grenzen aan Pakistan. Het CGVS benadrukt dat aan asielzoekers afkomstig uit deze regio de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend omwille van de algemene veiligheidssituatie in hun regio van herkomst, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Niettegenstaande er zich in de het district Surkh Rod met enige regelmaat terreuraanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Surkh Rod actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Surkh Rod aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

In zoverre u aanvoert dat u persoonlijk een hoger risico loopt om getroffen te worden door het willekeurig geweld te Surkh Rod en hierbij verwijst naar uw problemen met de taliban dient opgemerkt te worden dat dit element niet bestempeld kan worden als een persoonlijke omstandigheid dat tot gevolg heeft dat u, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt het slachtoffer te worden

van willekeurig geweld. U slaagde er immers niet in uw problemen met de taliban aannemelijk te maken (cf. supra). (...)."

Het EASO rapport "*Country of Origin Information Report – Afghanistan – Security Situation – Update*" van mei 2018 en het EASO rapport "*Country Guidance – Afghanistan – Guidance and common analysis*" van juni 2018 die door de verwerende partij met een aanvullende nota werden neergelegd bevestigt voormelde informatie.

Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij voert immers geen andere redenen aan waarom hij niet kan terugkeren naar Surkh Rod.

2.7. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a, b en c van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.8. In het kader van de devolutive kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

2.9. Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Uit wat voorafgaat blijkt evenwel dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf november tweeduizend achttien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF